

[Oluf Pedersen.]

i By og paa Land; man tjener derimod Godsejerne, Industriherrene og Kapitalmagten ved den Slags Foranstaltninger.

Det er derfor ikke tilfældigt, naar det staar i Socialdemokratiets Program Punkt 10, at man skal afskaffe alle Skatter og Love, som skaber Varefordyrelse for Borgerne, og det er heller ikke tilfældigt, naar Det radikale Venstre i sit Program kræver al Told afskaffet. Det er sikkert heller ikke tilfældigt, naar Venstre modsætter sig al Told paa Produktionsmidler. Jeg vil indrømme, at Venstre er noget mere ulydne i Kanten med Hensyn til sin Stilling til Told. Derimod er Det frie Folkeparti mere moderne uden denne Forbindelse med den sunde gamle Liberalisme, jo næsten en socialistisk Aflægger af det gamle Højre i Konkurrence med K. U. og Nazi.

Det er mærkeligt, at Regeringen, der støtter sig paa Arbejderne og Husmændene, skal gennemføre en Politik, der er stik modsat disse deres Vælgeres Interesser. Husmændene har i 1902 i Køge-Resolutionen fremsat de Betragtninger, der alene kan vise Vejen til det danske Folks økonomiske Frigørelse. Jeg har nok her i Tinget hørt Medlemmer ogsaa af Socialdemokratiet sige, at den Tale er forældet, men jeg har dog Statsministerens egne Ord for, at han for sit Vedkommende er Tilhænger af fuld Grundskyld og fuld Frihandel.

Man maa overraskes over, at der derefter af denne Regering kan blive fremsat et Lovforslag som det foreliggende. Det kan dog maaske ikke overraske, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat et Lovforslag, som det, der her foreligger, thi det er os alle bekendt, at samtidig med at der i Socialdemokratiets Program staar: Afskaffelse af Love og Skatter, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen, er den højtærede Landbrugsminister en glimrende Programæder, i alt Fald hvad angaar det gode i Partiets Program.

Det rent tekniske ved Lovforslaget skal jeg ikke komme stærkt ind paa, Dertil er der givet alt for lidt Tid, og det skal siges, selv om jeg ikke har ment, at det var nogen Nytte til at protestere mod Sagens Behandling allerede i dette Møde. Vi saa, at Folketinget forleden afviste et Forslag, som man ifølge Forretningsordenen dog et Par Timer efter var nødt til at stemme om, og som det altsaa viste sig, man havde det fornødne Kendskab til. Her mener man, at det kan være nok med nogle faa Timer til Udredelse af Indholdet af et saadant

Lovforslag som det, der her foreligger, hvis tekniske Problemer ikke er saa ligetil.

Derimod kan der selvfølgelig tages principiel Stilling. Det blev sagt for et Øjeblik siden af det ærede Medlem Hr. Jøns Thomsen, at den Tale, den højtærede Landbrugsminister holdt ved Fremsettelsen, var en daarlig L. S.-Tale. Det er for saa vidt rigtigt nok. Den højtærede Landbrugsminister siger i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det maa anses for urimeligt, at de, der har Danmarks Jord, maa sælge Levnedsmidler paa Hjemmemarkedet til samme Pris som den, hvortil de sælges til Udlandets Befolkning. Jeg maa sige, at det maa være et nyt Udtryk for Socialdemokratiets Ønske om at opnaa et Danmark for Folket. Det kunde tyde paa, at man i Stedet for sagde, at det, som er Socialdemokratiets Opgave, er at sikre et Danmark for Højfinansens.

Selvfølgelig bør danske Landmænd levere Varer til en Pris, der ikke overstiger, hvad Udlandet vil betale for Værerne. Dette er saa ligetil, at Ministerens Bemærkning — der for øvrigt er den eneste Begrundelse for Lovforslaget — maa falde bort. Enhver Producent maa selvfølgelig indrette sig paa at sælge til den Pris, som Forbrugerne vil betale, uden Adgang til Plyndring. Ministeren siger, at det er urimeligt, at der ikke er Adgang til at forfalske Prisen; og saa kommer dette nye Forslag til Planøkonomi eller Prisforfalskning!

Regeringen foreslaar i dette Lovforslag en særlig Beskatning af de Familier, der har mange Børn. Man kunde nok spørge den højtærede Regering, om et saadant Lovforslag er behandlet i Befolkningss Kommissionen. Princippet er forargeligt, og det bliver ikke smukkere, fordi Regeringen kalder sig en Arbejderregering og derfor føler sig forpligtet til at føre en arbejderfjendsk Politik. Man lægger Afgift paa Smør og giver desuden et Tilskud. Margarinen tør man ikke mere beskatte, det har dog Retsforbundet faaet sat en Stopper for, og vi skal da ogsaa gøre vort til, at denne Forfalskning af Mælkepriserne ikke bliver fornyet. Men smukt er det ikke, at man her vil fordyre Mælken, medens man har vendt sig imod en Fordyrelse af Fattigfolks Margarine. Jeg kan ikke se, at det ser smukkere ud, at man fordyrer Mælken; jeg synes tværtimod, at det næsten kan være værre, i alt Fald set ud fra Ønsket om, at der skal være den sundest mulige Ernæring for Befolkningen og ikke mindst for Børnene.

Enhver Forbruger skal betale Smørskat, og desuden giver man et Tilskud fra Statskassen oven i Handelen. Det vil sige,